

சுமீழ் நாட்டார்வழக்கியல் குழந்தைப்பாடல்கள்

இலங்கையில் தமிழர் செறிந்து வாழுகின்ற வடபகுதியாகிய யாழ்ப்பாணத்திலெழுந்த குழந்தைப்பாடல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட ஆய்வு

முனைவர் திருமதி சுகன்யா அரவிந்தன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
இலங்கை
saravinthon@hotmail.com

அறிமுகம்.

இசை என்பது ஒரு அற்புதமான கலை. இறைவனால் மானிடர்க்கு அளிக்கப்பட்ட மகோன்னதமான பரிசு.

‘ஆஹா! உந்தன் அதிசயங்கள் தன்னுள்ளே காணாமுதம் படைத்த காட்சி மிக விந்தையடா!’ என்று இசை பற்றித் தன்னுடைய குயிற்பாட்டிலே அதிசயித்துப் பாடுகின்றார் புரட்சிக்கவி பாரதியார்.

‘ஒரு இனத்தின் அல்லது நாட்டின் பண்பாட்டை, பழக்கவழக்கங்களை, வரலாற்றை, நாட்டுநடப்பை, உண்மையான முறையிலே படம் பிடித்துக்காட்டுவனவே நாட்டுப்புறவியலாகும். மனித சமுதாயம் எதை அனுபவித்ததோ, எதைக் கற்றதோ, எதைப் பயிற்சி பெற்றதோ இவற்றைக் குவித்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு அறையே இது’ என்று நாட்டுப்புறவியலாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். நாட்டுப்புறவியலிலே முக்கிய இடம் பெறுவது நாட்டார் பாடல்களே. கலை மூலக்கூறுகள் யாவுமே உலகப்பண்பாடுகள் அனைத்துக்கும் பொதுவானவை. இவற்றின் வெளிப்படு தள நிலைகள் பண்பாடுப் பின்புலங்களுக்கேற்ப மாறுபட்டிருப்பினும் அடிப்படையின் சாரம் ஒன்றே.

பூர்விககாலம் தொட்டு இன்றுவரை வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ள இசைபற்றியும் அதன் வரலாற்றுப்பின்னணி பற்றியும் ஆராய்ந்த இனக்குழும இசையியலாளர்கள், மானுடத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்ப இசைக்கலையினையும் பூர்வீக இசை, நாட்டார் இசை, சாஸ்திரிய இசை என மூன்று வகையாக வகுத்துள்ளனர்.

பூர்வீக இசை காலத்தால் முற்பட்ட, படிப்பறிவற்ற, எழுதத்தெரியாத பழங்குடி சமூகத்தில் வழங்கி வந்த இசைமரபாகும். சாதாரண சமூகத்தின் மத்தியிலே அவர்களது அனுபவ வெளிப்பாடுகளாக வெளிவருகின்ற எழுதாக்கவிகள் நாட்டார் இசைமரபு எனவும், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மரபுக்குள் நின்று குரு சிஸ்ய முறையிலே முறையாகக் கற்றுப்பாடப்படுவது சாஸ்திரிய இசை மரபு என்றும் கொள்ளப்படும்.²

நாட்டார்பாடல்கள் ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் ஒரு தனித்துவமான மரபாக இருந்து வருகின்றன. பொதுவாக நாட்டார் பாடல்களின் பயன்பாட்டை அடிப்படையாகக்கொண்டு பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. தாலாட்டுப்பாடல்கள்
2. சிறுவர் விளையாட்டுப்பாடல்கள்
3. தொழிற்பாடல்கள்
4. காதல் பாடல்கள்
5. வழிபாட்டுப்பாடல்கள்

6. கதை - கூத்துப்பாடல்கள்
7. ஒப்பாரிப்பாடல்கள்

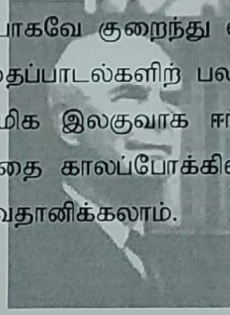
மேற்குறிப்பிட்டுள்ள ஒழுங்கு முறையின்படி இவ்வேழுவகைப்பாடல்களும் மக்களது பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையும் தொடர்ச்சியாக வருவன. இந்த வகையிலே குழந்தைகளின் ஆளுமை வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கின்ற சிறுவர் பருவத்திலே இந்த நாட்டார் பாடல்கள் எத்துணை இடம் வகிக்கின்றன என்பதனை ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துவதே இவ்வாய்வுக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது. இந்தப்பாடல்கள் சிறுவர்களது ஆளுமை வளர்ச்சியிலே எத்துணை தூரம் பங்குவகிக்கின்றது என்பதனையும் இக்கட்டுரையிலே நோக்கமுடிகின்றது.

குழந்தைப்பாடல்கள்

தமிழ் இலக்கியப்பரப்பிலே குழந்தைப்பாடல்கள் மிக நீண்ட நெடுங்காலமாகவே பயன்பாட்டிலிருந்து வந்துள்ளன. பொதுவாக இலக்கியத்தோற்றத்திற்குக் கூறப்படும் காரணிகளையே குழந்தை இலக்கியத்திற்குரிய காரணிகளாகவும் கொள்ளலாம். கவிதைத்தோற்றத்திற்கு வாய்மொழி மரபும் ஒரு வலுவான காரணியாக அமைந்துள்ளது எனக் கூறப்படுகின்றது. குழந்தைப்பாடல்களின் தோற்றத்திற்கும் வாய்மொழிப் பாடல் மரபுக்கும் மிக நெருக்கமான உறவுண்டு.

குழந்தைகளுக்காகப் பெரியவர்கள் பாடும் வாய்மொழிப் பாடல்களையும் குழந்தைகள் கூடிக்குலாவி விளையாடும் பொழுது தாமாகப் பாடும் பாடல்களையும் நாட்டுப்பாடல்களிலே இயல்பாகவே பரக்கக்காணலாம். இதன் பயன்பாடு இயல்பாகவே குறைந்து வரும் காரணங்களாலும், சமூக பொருளாதார பண்பாட்டு மாற்றங்களினாலே இக் குழந்தைப்பாடல்களின் பல இன்று வழக்கொழிந்து மறைந்து விட்டன.

குழந்தை மனம் இசையால் மிக இலகுவாக ஈர்க்கப்படும் தன்மை வாய்ந்தது. தாலாட்டுப் பாடல்களோடு இசைவுபடப் பழகிய குழந்தை காலப்போக்கில் ஒத்திசைவுள்ள இலகுவான பாடல்களை வாய்விட்டுப் பாடத்தொடங்குவதையும் அவதானிக்கலாம்.

தாய்மார் குழந்தைகளை மகிழ வைக்க,

‘அம்புலி மாமா வா வா வா
அழகழ சொக்கா வா வா வா’ என்றும்,
‘கூத்து கூத்து குமரப்பா
குரக்கனைக் கொட்டிக் கொண்டு மலைத்தா’ 3

என்றும் பாடுவதை இன்றும் யாழ்ப்பாணப்பண்பாட்டு வழக்கிலே காணமுடிகின்றது. ஓசை நயமும் வாய்ப்பாட்டு ரீதியாகத் திரும்பத் திரும்ப இடம் பெறும் சொற்களும் கட்டிலன்சார் கவினும் குழந்தையின் ஆர்வத்தைத் தூண்டிவிடக் குழந்தை தானாகவே பாடத்தொடங்குவதும் உண்டு.

மழலை, குழந்தை, சிறுவர் என்ற நுண்ணிதான ஆய்வு நெறிமுறைகளை வாய்மொழியாக வழங்கும் குழந்தைப்பாடல்களினூடு பகுத்து நோக்குவது கடினம். பத்து அல்லது பதினொரு வயது வரையுள்ள சிறுவர்கள் மகிழ்ந்து கலந்து விளையாடும் பொழுது பாடும் பாடல்களை நாட்டர் பாடல் மரபிலே குழந்தைப்பாடல்கள் என்றே குறிப்பிடுவர்.

பெரும்பாலும் சிறுவர்கள் கூடிக்குலாவி விளையாடும் பொழுது பாடல்கள் பாடுவதே வழக்காறாக உள்ளது. இப்பாடல்களைப் பெரியவர்கள் தோற்றுவித்தார்களா என்று அறிய முடியவில்லை. குழந்தைகள் பாடும் பாடல்களிலே விடுகதைத்தன்மை, வியப்பார்வம், அபிநயப்பண்பு, கூற்றும் மாற்றமுமான பாங்கு முதலானவற்றைக் காணமுடிகின்றது. இப்பாடல்களில் பல இடத்துக்கிடம்

Department of Tamil, SVU

சிற்சில மாற்றங்களுடன் வழங்கி வருவதையும் கண்டுகொள்ளலாம். வாய்மொழிப்பாடல்கள் இடத்திற்கிடம் வடிவிலும் பொருளிலும் இசையிலும் மாற்றம் பெறுவது இயல்பானதே.

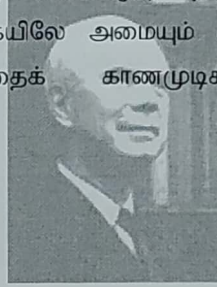
குழந்தைகள் பாடும் வாய்மொழிப்பாடல்களிலே ஓசை ஒழுங்கு, வாய்ப்பாட்டு ரீதியாகத் திரும்பத்திரும்ப இடம்பெறும் சொல்லாட்சி, ஆர்வத்தைத் தூண்டும் தன்மை முதலானவற்றைக் காணலாம்.

‘ஒன்று இரண்டு மூன்று நாலு
ஐந்தாம் நம்பாடி
ஐந்தாம் நம்பர் வீட்டுக்குள்ளே
றங்குப்பெட்டி யெடி
றங்குப் பெட்டிய திறக்கப் போனா
சிங்கக்குட்டியடி
சிங்கக் குட்டியப்பிடிக்கப்போனா
சிறிப்பாயுதடி’4

இப்பாடலிலே ஒருவிதமான ஓசை ஒழுங்கும் குரற்பயிற்சிகளுக்குக்கேற்ற சொற்களும் ஆனந்திக்கக் கூடியதாக அமைகின்ற, ஒருவகையிலே ஆர்வத்தைத் தூண்டும் பண்பும் இவைகளுக்கு மேலாக இலக்க (எண்) ஒழுங்கை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் பொதிந்திருப்பதை அவதானிக்கலாம். இப்பாடலை அபிநயத்தோடு நாடகத்தன்மையுடன் குறிப்பாக பாலர் பாடசாலைகளிலே குழந்தைகள் பாடுவதும் உண்டு.

ஓசை ஒழுங்குக்கு இயைவு பட்ட ஒரே தன்மைத்தான வேறு வேறு சொற்களைப் பரிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய வகையிலே அமையும் வாய்மொழி மரபுக் குழந்தைப்பாடல்களும் யாழ்ப்பாணத்திலே வழங்கி வருவதைக் காணமுடிகின்றது. வகை மாதிரிக்குப்பின்வரும் பாடலைக்குறிப்பிடலாம்.

‘நெய் நெய் நெய்
அரைப்போத்தல் நெய்
அத்தான் வந்து
சொன்னதெல்லாம்
பொய் பொய் பொய்
நெத்தியில நீலப்பொட்டு
வை வை வை’

இப்பாடலிலே நெய் நெய் நெய், வை வை வை முதலான ஒரே ஓசையுடைய வெவ்வேறு சொற்கள் இடம் பெறுவதை அவதானிக்கலாம். குழந்தையின் சொற்களஞ்சியம் வளர இத்தகைய பாடல்கள் உதவின எனலாம்.

வாய்மொழியாக வழங்கும் குழந்தைப்பாடல்களிலே வினாவும் விடையுமாக அமையும் பாடல்களும் உண்டு. பிள்ளைகள் வட்டமாக இருந்து தமது கைகளை நிலத்திலே வைத்து நுள்ளுப்பினாட்டு விளையாட்டு விளையாடும் பொழுது பின்வருமாறு பாடுவார்கள்,

‘நுள்ளுப் பினாட்டு, குறாப் பினாட்டு
கொக்க தலையில் என்ன பூ?
முருக்கம் பூ
முருக்குத் தழைச்ச முன்னூறு மாம்பழம்
பட்டையிக்கை வைச்ச
பழஞ்சோ ரெங்க?
பண்டி திண்டிட்டுது
பண்டிக்கு மேல
படுவான் மிளைக்க
செட்டியா பிள்ளை
ஒருகையை மடக்கேண்டா
துடக்கு’5

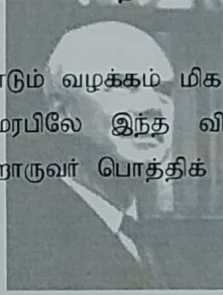
வினாவும் விடையுமாகத் தொடர்ந்து பாடிக்கொண்டு விளையாடும் பாடல்களை வாய்மொழிப்பாடல்களிலே பரக்கக்காணலாம். குழந்தையின் ஆர்வத்தைத்தாண்டும் வகையிலே சொற்கள் அடுக்கப்பட்டுச் செல்வதை இப்பாடல்களிலே காணலாம். உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடலைக்குறிப்பிடலாம்.

‘அன்னம்
என்ன அன்னம்?
சோத் தன்னம்
என்ன சோறு?
பழஞ் சோறு
என்ன பழம்
வாழைப்பழம்
என்ன வாழை
திரி வாழை
என்ன திரி
விளக்குத் திரி
என்ன விளக்கு
குத்துவிளக்கு
என்ன குத்து
இந்தக் குத்து’6

‘இந்தக்குத்து’ என்று கூறித் தமது குழுவில் ஒருவருக்குக் குத்திவிட்டு ஓடிப்பிடித்து விளையாடத் தொடங்குவார்கள். மேற் காட்டிய பாடல்கள் போன்ற பல பாடல்கள் வெவ்வேறு வகையிலே வழங்கி வருவதைக் காண முடிகின்றது.

குழந்தைகள் ஒழித்துவிளையாடும் வழக்கம் மிக நீண்ட காலமாகவே அருந்து வருகின்றது. இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபிலே இந்த விளையாட்டிலே பிள்ளைகள் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். ஒருவருடைய கண்ணை மற்றொருவர் பொத்திக் கொண்டு பின்வருமாறு பாடுவார்கள்.

‘இவடம் எவடம்
புங்கடி புளியடி
புங்கடி புளியடி
எங்கடி போறாய்?’7

இவ்வாறு பாடித் தாம் ஒளித்து வைத்த பொருளை எடுக்கும் படி சற்றுத்தூரத்திலே கண்ணைப்பொத்திக் கூட்டிச்சென்று விடுவார்கள். அப்பிள்ளை அப்பொருளைத் தேடி எடுத்தால் வென்று விட்டதாகப் பொருள் கொள்ளுவார்கள். இவ்வாறே கண்ணைப்பொத்தி விளையாடும் பொழுது பாடும் இன்னொருவகையான பாடலும் உண்டு.

‘கண்ணாரே கடையாரே
காக்கணவன் பூச்சியாரே
ஈயாரே ஏறும்பாரே
கோச்சி என்ன காச்சினாள்?
கூழ்.
கூழுக்குக் கறியென்ன?
புழு.
ஒரு பெரும் புழுவாப்
பிடிச்சுக் கொண்டோடிவா’

என்று கூறிக் கண்ணைப்பொத்திய கையை விடுவார்கள். ஒளித்தவர்களைக் தேடி ஒவ்வொருவராகக் கண்டு பிடிப்பார்கள். ஒவ்வாறே குழந்தைகள் இரு குழுவினராகப் பிரிந்து நின்று விளையாடும் பொழுது,

‘கொழுத்தாடு பிடிப்பேன்’

Department of Tamil, SVU

என்று ஒரு குழு பாட,

‘கொள்ளியாலே சுடுவேன்’

என்று மற்றக்குழுவினர் பாடித் தடுத்து நிறுத்தி வைப்பார், திரும்பத் திரும்ப இத்தொடரைப் பாடலாக இசையோடு பாடி விளையாடும் மரபு இப்பிதேசத்திலே நீண்டகாலமாக நிலவி வருகின்றது. அத்தோடு,

‘மாமா பன்னாடே
மாமியார் வீட்டே போகாதே
சுண்டங்காயைத் தின்னாதே
சூத்தை அரிச்சுச் சாகாதே’

என்று பாடி விளையாடுவார்கள்.

நாட்டார் பாடல்களுக்குரிய பொதுவான குணம்சங்களையே

குழந்தைகளின் வாய்மொழிப்பாடலும் காண்கின்றோம். பெரும்பாலான வாய்மொழிக் குழந்தைப்பாடல்கள், குழந்தைகள் குதூகலமாக விளையாடும் பொழுது பாடப்படுவையாகவே காணப்படுகின்றன.

வாய்மொழிக் குழந்தைப்பாடல்கள் அவர்களைக் குதூகலிக்கச்செய்து மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்கும் பண்பினையே பெருமளவிலே கொண்டிருக்கின்றன. மகிழ்ச்சியினூடாக சொற்களஞ்சியம் பரந்து விரிந்து செல்வதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

வாய்மொழி மரபாக முகிழ்த்த குழந்தை இலக்கியம் ஏனைய இலக்கியத்தைப் போலவே எழுத்திலக்கிய மரபுடன் இணைந்து பயிலத்தொடங்கியது. வாய்மொழி மரபினின்றும் எழுத்திலக்கியமாக மாறும் பொழுது குழந்தை இலக்கியத்துக்குரிய உயிரோட்டமான தன்மைகள் சிலவற்றிலிருந்து விடுபடத்தொடங்கியமையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

பொதுவாக ஒரு வயது தொடக்கம் ஐந்து வயது வரை பாலப்பருவம் ஆறு வயது தொடக்கம் பன்னிரண்டு வயது வரை குழந்தைப்பருவம் என்றும் பதினாறு வயதுக்கு மேல் இருபது வயது வரை குமரப்பருவம் என்றும் உளநூல் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

தமிழிலே தோன்றிய செந்நெறிப்பாங்கான குழந்தைப்பாடல்கள் ஓரளவுக்கு அறிதல் முறையையும், பெரும்பாலும் புத்திபுகட்டுவதையுமே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. ஆரம்பகாலக் குழந்தை இலக்கியங்கள் என்று கூறப்படும் ஆத்திகுடி, கொன்றை வேந்தன் முதலானவை அறநீதிக்கருத்துக்களை அகர வரிசையிலே கூறுவனவாகவே அமைந்துள்ளன. குழந்தை அகர வரிசையை அறிவதனூடு இக்கருத்துக்களை அறிய வேண்டும். அறக்கருத்துக்களை அறிவதனூடு அகரவரிசையை நினைவுபடுத்த வேண்டும் என்பதே இந்த இலக்கியங்களின் இலக்காக அமைந்திருந்ததெனலாம்.

தமிழ்க்கவிதையின் போக்கையும் நோக்கத்தையும் மாற்றிய பாரதி கூட ‘புதிய ஆத்திகுடி’ ஒன்றைப்பாடினான். பழைய ஆத்திகுடியின் வைரமான பாரம்பரியத்தில் இருந்து விடுபட முடியாதவனாகவே பாரதியும் காணப்படுகின்றான். பாரதிக்குப் பின் பாரதி தாசன் முதல் பண்டிதர் வீரகத்தி வரை, பலர் ‘புதிய ஆத்திகுடி’ பாடியமையையும் அவதானிக்கலாம்.

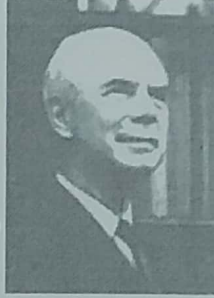
இந்த குழந்தைப்பாடல்கள் பற்றிய எழுத்திலக்கிய மரபினை நோக்குகின்ற பொழுது இலங்கையிலே, குறிப்பாக தமிழ்ப்பண்பாடு கணிசமாகப்பின்பற்றப்படுகின்ற யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டு மரபிலே குழந்தைப்பாடல் வரலாற்றிற்கு முக்கியமான, காத்திரமான வரலாறு ஒன்றுண்டு. 1981இல்

‘குழந்தைப்பாடல் திரட்டு’ ஒன்று குழந்தைப்பாடல்களுக்குரிய இலக்கணங்களுடன் ச. வைத்தியநாதய்யர் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.8 இவரைத் தொடர்ந்து 1935இல் க.ச. அருள்நந்தி அவர்களாலே ‘பிள்ளைப்பாட்டு’ என்கின்ற தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. இது வட இலங்கைத்தமிழ் ஆசிரியர் சங்கத்தினரின் வெளியீடாக அமைந்திருந்தது, இந்நூலின் பதிப்புரையிலே பாலர்களுக்கேற்ற வகையிலே சந்தவிரிபம் உள்ள சிறு பாட்டுக்கள் இதுகாறும் திருத்தமான முறையிலே தமிழில் வெளிவரவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பது சிறுவர் பாடலுக்கான இந்நூலின் காத்திரத்தை நமக்கு சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. இக்காத்திரத்தின் பயனாக இலங்கைக்கான குழந்தைப்பாடல் வரலாற்றிலே அருள்நந்தி தொகுத்த பிள்ளைப்பாட்டுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு என்று கொள்ள முடிகின்றது.

1930களிலே இலங்கையிலே வெளிவந்த ஈழகேசரிப்பத்திரிகையும் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியிருக்கின்றது. இந்தப்பத்திரிகையிலே பாலர் பகுதி என ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு அப்பகுதியிலே பெருமளவிலே குழந்தைப்பாடல்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்று.

இலங்கைத் தமிழ்க்குழந்தைப்பாடல்கள் வரலாற்றிலே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப்பரப்பிலே சோமசுந்தரப்புவருக்கு அடுத்தபடியாக யாழ்ப்பாணன் ,கவிஞர் செல்லையா, வேந்தனார், இதம், கனக செந்திரநாதன், க. சச்சிதானந்தன் முதலியோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள். யாழ்ப்பாணனின்,

‘ஆட்டுக்குட்டி எந்தன் குட்டி
அருமையான சின்னக்குட்டி
ஓட்டமோடி வந்திடுவாய்
உனக்கு முத்தம் தந்திடுவேன்’
என்ற பாடலும்,
‘தம்பி நாங்கள் கோயில் கட்டி
சாமி ஒன்றை உள்ளே வைத்து
கும்பிட்டிங்கு பூசை செய்வோம்
சூடி ஆடிப் பாடிக்கொள்வோம்’9

எனத் தொடங்கும் அபிநயப்பாடலும் அக்காலத்திலே மிகவும் புகழ்பெற்ற பாடல்களாக வழக்கிலிருந்தன.

முடிவுரை

இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் தமிழ்ச்சமூகம் வாழ்ந்து வரினும் வடபுலமாகிய யாழ்ப்பாணத்திலே வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழ்ச்சமூகம் தனக்கென இறுக்கமான கட்டமைப்பினைக் கொண்டது. இந்தவகையிலே நாட்டார் மரர்களும் வாழ்வியல் போக்குளுக்கமைய செவிவழியாகக்கடத்தப்பட்டு வலந்தன. குழந்தைகளுக்கான வாய்மொழி இலக்கியமாகப்பல பாடல்கள் காலந்தோறும் விளையாட்டுக்கிளின் போதும் இந்நய செயற்பாடுகளினபோதும் இயல்பாகவே பாடப்பட்டு வந்திருப்பதை வரலாறுகள் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது. இப்பாடல்கள் குழந்தைகளை மகிழ்வித்தல் என்பதற்கு அப்பால் பண்பாட்டு நெறிமுறைகளை வழக்காறுகளை அறிவியல் தெளிவினை குழந்தைகளுக்கு இயல்பாகவே புகட்டிவிட முனைந்திருக்கின்றன என்றால் மிகையிலலை.

அடிக்குறிப்பு:

1. கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)ஆய்வும் மதிப்பீடும், மணிமேகலைப்பிரசுரம், 2005: பக் : 06
2. மேலது : பக் 15
3. கலாநிதி எஸ் சிவலிங்கராஜா: யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியல் கோலங்கள் : குமரன் இல்லம் 2003: பக் : 23

Department of Tamil, SVU

4. மேலது : பக் 25
5. மேலது: பக் : 26
6. மேலது : பக் :27
7. மேலது : பக்: 30
8. ஜெயராசா. சபா. – “இசையும் சமூகமும்” – சேமமடு பதிப்பகம். – 1998- பக் : 23
9. மேலது (1): பக் :27

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. H.Carpenter and M.Prichard, “The Oxford Companion to children’s Literature” (Oxford University Press),1984.
2. கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் (மட்டக்களப்பு மாவட்டம்)ஆய்வும் மதிப்பீடும், மணிமேகலைப்பிரசுரம், 2005:
3. கலாநிதி எஸ் சிவலிங்கராஜா: மாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியில கோலங்கள் : குமரன் இல்லம் 2003.
4. ஆரம்ப ஆசிரியர் கல்விப்பாடநெறி - “அழகியலும் உடற்கல்வியும்” - தொலைக்கல்வி நிறுவகம் – தேசிய கல்வி நிறுவகம்.
5. கனகரத்தினம் . க: ஈழகேசரி : சங்கீதமும் பயனும் : 13-04-45-

(☺)(☺)(☺)(☺)(☺)

